

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 552/2020
29.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Небојша Богдановић, адвокат из ..., против тужене „Credit Agricole banka Srbija“ АД Нови Сад, ради утврђења и неоснованог обогаћења, одлучујући о сукобу месне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 29.10.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање у овој правној ствари **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Тужила АА из ... поднела је 13.11.2019. године тужбу Трећем основном суду у Београду против тужене „Credit Agricole banka Srbija“ АД Нови Сад, ради утврђења и неоснованог обогаћења. Решењем П 16491/19 од 03.03.2020. године, Трећи основни суд у Београду огласио се месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе доставио Основном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном, сматрајући да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Новом Саду, будући да је чланом 16. Уговора о ауто кредиту закљученог између тужиле и туженог 31.07.2018. године предвиђено да је за случај спора стварно и месно надлежан суд у Новом Саду, те да се у конкретном случају ради о уговореној месној надлежности суда у Новом Саду у смислу одредбе члана 65. ЗПП.

Основни суд у Новом Саду није прихватио месну надлежност и актом П 23097/2020 од 19.10.2020. године предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08, ... и 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Наиме, суд се по службеној дужности може огласити месно ненадлежним само ако постоји искључива месна надлежност неког другог суда, а ако за спор није искључиво месно надлежан неки други суд, решење о месној ненадлежности суд може донети само поводом приговора туженог у одговору на тужбу, а ако се тужба не доставља на одговор, по приговору туженог истакнутог најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако припремно рочиште није одржано, и то до упуштања туженог у расправљање о главној ствари (члан 19. став 1, 3. и 4. ЗПП).

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о захтеву ради утврђења ништавости уговорне одредбе и неоснованог обogaђења, односно да се не ради о поступку за који је предвиђена искључива месна надлежност суда у смислу члана 19. Закона о парничном поступку, те да тужена није истакла приговор месне ненадлежности, стога се без приговора тужене Трећи основни суд у Београду није могао по службеној дужности огласити месно ненадлежним и предмет уступити на даљу надлежност Основном суду у Новом Саду.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да је за поступање у овој правној ствари месно надлежан Трећи основни суд у Београду, па је применом члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић